

תמרורים

בגין

נחוג ♦ בירושלים, יום־הולדתו ה־75 של **מנחם בגין**, מי שהיה ראש־ממשלתה הששית של ישראל. תחנותיו הקדוריות של בגין, בנו של מוכיד־ההקליטה בעיר־הספר הרוסית־הפולנית ברסט־ליטובסק, לפני עלותו לטלטון ב־1977, אחרי 39 שנים באפו־ציה: בגיל 13 היה חבר השומר הצעיר, בגיל 16 גילה את בית־אחרי לימוד מישפטים באוניברסיטת ורשה (וכשלקימון התפרנס מממן שעורים פרטיים), תקופת מאסר כסביר, בגין פעילותו הציונית (ש הועבר כפרך בסלילת מסילת־ברזל בצפון הרחוק) ושירות צבא הפולני במלחמת־העולם במזרח־התיכון, הוא הגיע ארצה וקיבל לידיו את הפיקוד על ארגון הצנאי הלאומי (האצ"ל). עד מהרה הציעו השלטונות הבריטיים פרס־ענק על ראשו: 10 אלפים לירות ארצי־ישראליות (50 אלף דולר של אותם הימים).

הסבתא הרוקדת

נחוג ♦ בדימונה, יוסי-הולדתה ה- 118 של **מרים מרציאנו**, אולי האדם הקשיש ביותר בארץ. מרציאנו, אלמנה יוצאת מארוקו ומיילדת לפי מקצועה, היא סבתא ל-46 נכדים ורבת-סבתא ל-64 נינים, המפקידה לצום בכל ראש-חודש, אך בימים האחרים של החודש מרבה באכילת לבן, בגינה ומאכל מארוקאי מסורתי" וגם מופיעה לעיתים מזומנות בחוג הממון לריגוריותם.

סקוטים ובאבא סאלי

נפטרי ♦ **בבריסל**, ממחלת-לב (ופירפור פרוודורים), בגיל 47, **יאיר הורביץ**, מטובי משוררי ישראל.

המתין בבריסל להשתלת-לב, היה בנו של אופה תל-אביב, נולד עם מום בלב, פירסם את שירו הראשון בגיל 16, נודע כקובצני-שיריו (וכן היתר: עונות הכנסה פה; אנטומיה של נעם; ציפור כלואה, בתרגום שיריהם של משוררים סקרניים, התפרנס לקיומו כמאייר וכסדרן רפוס ופעם הגדיר את עצמו כ"ארון מישוט במדינה של באבא סאלי".

מגרוזיה לכנסת

נפט ♦ בירושלים, בגיל 60, **מרדכי ("מישה") גינאשווילי**, צייר יוצא גרוזיה, שהיה, לפני 25 שנים, יו"ר אגודת הציירים של ברית המועצות, למרות התרכזותו במוטיבים של הווי יהודי ודמויות תנ"כיות. כיום מקושת אחד מצויריו את בניין הכנסת בירושלים.

צבעים וכפיסיעץ

נפטור ♦ בתל-אביב, ממחלת הסרטן, בגיל 77, ד"ר בלב גטניו, ממציא שיטות לימוד חרשויות לשפות בעזרת צבעים ולמתמטיקה (בעזרת כפיס-רעץ ציביוניים). גטניו, יליד אלכסנדריה המצרית ומחברם של 130 ספרים, הגורר עליידי מבינידבר, בזכות שיטות הלמידה שלו, כהמחנך של המאה ה-20.

רב באוקינוס השקט

נפט ♦ באוקלאנד, ניוזילנד, בגיל 88, **הרב אלכסנדר אסטור**, מי שהיה במשך 40 שנה רבם של 5000 יהודי מדינת-ניו באוקינוס השט. אסטור, ליד נהרו, שיצא לגימלאט בגיל 70 ואז עלה ארצה עם אשתו ובתו (שהיא כיום חברת-קיבוץ), שב לג'ניו וילנד ליום-הולדתו ה-80, לסכב' יגיעת עם בני קהילתו לשעבר, חלה ונאלץ להישאר במקום עד מותו.

**כך מחסלים
את „חברת־
העובדים“**

מה שקורה למפעלי חברת העובדים לא צריך להתמיה. מפעלים אלה התנהלו במשך כל השנים בחממה מוגנת, כאשר הבינוכיים, ההפסדים והמימון שמימנו את מפא"י כוסו בתמיכות שהוסדרו עליידי מישור האוצר והתעשייה, שהיו תמיד בשליטת מפא"י. תמיכות אלה איפשרו גם לחברת העובדים שבה שלטה מפא"י, לשחד את ועדיה העובדים כהעלאת שכר והורמת לאומידקות, וכך שלטה מפא"י בוועדיה העובדים במדינה.

המינה חל כאשר התמנה שרה-איר צר שימחה **ארליך** לתפקידו, עם עלות הליכוד ששילטון ב-1977. ארליך ביטל את ביטוח ההזדמדות של האוצר להנפקות קרנות-הגמל של חברת הנוברים, שהוצעו באמצעות נמול ואשר נועדו למימון חברת העובדים. מימון זה נקרא "החברת הכספית של חברת הנוברים", ובאמצעותה הוזרמה כל שנה מאות מיליוני דולארים לחברת העובדים. מהנפקות שנרכשו על-ידי קרנות-הגמל ההסתדרותיות, ואשר כוסחו עד לימי ארליך עצירתו האוצר.

עם ביטול הביטוח לכספי התוכנית
הכספית, נפסק המקור העיקרי לסיב-
סוד מיפעלי חברת העובדים.

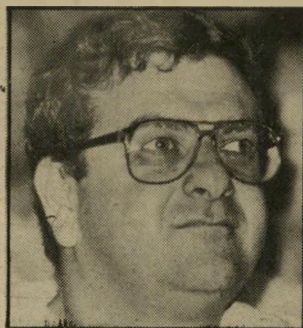
המכה השניה היתה כאשר התמנה **יגאל הורביץ** כשר-אוצר. הוא ביטל את ההיתר שהיה לנומול ולקרנות הגמל להעביר כספים לתוכנית הכספית של חברת העובדים. נמול היתה רשאית להעביר מחצית הכספים שגייסה לתוכנית הכספית, ורק מחצית להפקיד באוצר.

נמול המשיכה לגייס כספים גם ללא ביטוח-ההצמדה, אולם בהיקפים קטנים יותר. עתה חייב הורביץ אותה ואת הקרנות ההסתדרותיות להפקיד את הכספים באוצר, וכך סתם כליל את המעבדות החיצוניים לכספים של חברת המבורג.

כאשר הוקמו ממשלות האחד-הלה אומי, היתה למערך האפשרות לתקן את המעוות, אילו קיבל את תיקי האור צר או התעשיה. אולם שמעון פרס ויצחק רבין העדיפו את טובתם הארצי ולקחו למערך את תיקי הביטחון והחוזר או ראשות-הממשלה, והפקירו את האור צר והתעשיה שוב בידי הליכוד. מדיניות שרירות-הליכוד המשיכה להיות התנן קת חברת העובדים בכל מחיר עליידי ייבוס מקורותיה המספיים, יחד עם מניעת המימכה הממשלתית ב"פד עם החולים, אי-ביצוע הסדרים עם התתי יישובות העובדת, ועוד. פרס ורבין הת- ענינו לך בענייני חוזי וביטחון, ולא שמו לב לך שהליכוד מחסל את עצמו.

מובן שהליכוֹד רצה — וכמעט הצ-
ליח — להסל את חברת העובדים זה
חלק מהשקפת־עולמו. אולם האם יודי-
עים חברי המערך כי המערך עצמו
אשם בחורבנו?

כעבור כמה חודשים לא הצליח גם
 טלמור לעבב את התביעה. בתיק קיים
 העתק הודעה על הגשת מישפט נגד
 פורו. במקום ביקרו המהנדס האיוורי,
דויד רבינוביץ, ומפקח הבנייה, והם
 כתבו בדו"ח כי ריית-מגוריו הפכה
 למישרד על-ידי עורכי-הדין אברהם
 פורו ו**הנן שיקלר**. המהנדס ביקש
 מפורו לדעת מי בעל הנכס, וכך נרשם
 על גבי ההודעה: "שוחחתי אישית עם
 עורכי-הדין אברהם פורו בתאריך
 23.1.84, והוא סיבר למסור לי פרטים.

מועמד פורז
— מקום ריאלי —

מיקי קרצמן, חדשות

להשתמש בבניין רק למגורים.
ב־30 ביוני 1979 ביקר בבניין פקח
אגף-הרישוי, **שי טאובר**, וכתב דו"ח
הואמר: "בביקורת שערכתי במקום
נרתי עם עורך-הדין פורו והלה טען
שיש לו רישיון לניהול מישור לערי
כתדיו, רישיון שקיבל לפני ארבע
שנים (רישיון לשימוש חורג)."
ב־20 בספטמבר באותה שנה כתב
הפקח טאובר דו"ח שני: "בביקורת
במקום מאחזי כי עורך-הדין פורו
משמש במישור. הוגשה נגדו התראה

עורריהן **אברהם פורז** מכהן זה שנים כחבר מועצת עיריית תל־אביב מטעם תנועת־שינוי. הוא גם חבר ועד תל־בניינים ערים ויו"ר ועד־הביקורת של העירייה. כחארונו נבחר כמועמד בבחול השני (אחר אבנול רוביניסטיין) לכנסל מטעם תנועת־המרכז.

העולם הזה (6.7.88) תיאר את מעורבותו המעלה־תמיות בתיק בניין־ערים של קבלן שבנה ללא רישיון וישרדים כרוזים ילון 6 בתל־אביב.

פורז מנע הליכים נגד הקבלן, ורק

הודעה על גבי מסמך בצרור (תשימים) -

תאריך..... חיל בנר..... 11403..... 16/4/49

המנהל האזורי..... שם המספחה..... ביקר במקום העבירה ביום 10/4/49

מפקח הבניה..... שם המספחה..... ביקר במקום העבירה ביום 10/4/49

שמרת העדים שאינם עובדי העיריה וכוונותיהם המדויקות:

1)..... שם..... (2)..... שם.....

1) ה ג א ש מ י :

מס'	משפחה	פרט	כתובת	בת זוג
א	כ"ז	ח"א	רחוב ס"א	ספר
ב				
ג				
ד				

2) המקום העבירה :

יום 10/4/49 תנ"ש

5 ס"א ס"א

קטע מתוך ההודעה להגשת מישפט של עיריית תל-אביב

— בתנועה הדוגלת בטוהר-מידות

הוא ציין לפניי שהוא חבר מועצת עיריית תל־אביב, והיפנה אותי למר שוט, מנהל המחלקה לפיחוק.

מאז עברה שנה, ו־30 בינואר 1985 שלח מנהל־התביעה מיוכר אל מחלקת הפיקות, ובו הוא מבקש לסיים את הטי־פול בתיק האמור ללא ריחוי נוסף, ול־החזיר את התיק בצירוף תשובה לתי־מה הכלילת.

התיק הוחזר לתיקיה, וממנו הוצאתי את החומר, אולם אין בו כל תשובה. נגד פורו לא הוגשה כל תביעה מישפטית. פורו הגיב ואמר כי לפי החוק, מותר לו להשתמש במקום כבמישדר. אם זו הדוגמה שנותנת שינוי על הרכבים בה מקיימים ראשה את החוק, במה נברלת נתיב מאותו מפרייחוק שהיא יוצאת נגד?

על שימוש חורג. הנ"ל לא רצה למסור אם הוא משכיר את המקום או המקום נמצא בבעלותו, וכמו כן האם עורך הדין הנוסף, שלא נכח במקום, עובד אצלו או עובד במקביל לו".

31 כ' באוקטובר ד"ח נוסף: „בב"י קורת שערתי במקום מצאתי כי עורך הדין פורר עדיין משתמש במישר. מגישים גזר תביעה מיטמפית”

בִּכְבֹּד מִבְּרֵחַ הַחֹסֶם הַזֶּה הָיָה עוֹרֵר
הַדָּוָה עַל הַגִּשְׁתִּי מִשְׁפָּט נֶגֶד עוֹרֵר
וְדָן פֹּרֵר עַל כֵּךְ שֶׁהוּא מִשְׁתַּמֵּם בִּשְׁטֵן
48 מֵטֵר לַמִּשְׁרֵר, בְּנִיגוּר לְרִישֵׁיוֹן.
עַל הַהֶעֱתֵק כְּתוּב בְּכַתְבֵּי ד' עַל־יֵד הַפ'
קָח טַבּוּר: „עַל פִּי בְּקֶשֶׁת עוֹרֵר־דָּרִין
טַמּוּר, הַדּוּרֵחַ הַלְּעֵבֶר לַמַּחֲלֶקֶת־דָּרִין
בִּינְיוֹת, הַדּוּרֵחַ לַטַּמּוּר.”
דָּרִין טַמּוּר הוּא הַיּוֹעֵץ הַמִּשְׁפָּטִי
לְעִרְיֵית תַּלְאִיבִי. מְדוּעַ הוֹרָה לֹא
הָאִישׁ תְּבִיעָה לְהַעֲבִיר אֶת הָעֲנִיִּן
אֵלָיו?

מישהו חף פרוז בתפקיד היועץ המיטפטי לוועדה המחוזית לבניין יערים בתל אביב הורה יורשו לפתוח בלייכזרסיה של המבנה האחרון. פרוז גם השתתף בישיבת ועדת בניין יערים שדנה בכקשת הקב"ל, למרות שהוא אישית שמש במשך שנים רבות כעורך דין חברת ההנניה של אותו המכלל.

מכיוון שפרו הוא מועמד במקום רי
אלי בתנועתו, הידועה כמקפידה על
טהרה המידות וניקיון הכפפים של
ריה, היא מקום להניח כי פרו עשה
טעות חרפתעית. אולם המיקרה המת-
אר כאן מבהיר כי יש שיהיה בשיעור.
מישרו של פרו ערך ישר אברהם פרו
נמצא ברחוב לובוטנסקי 85 בתל-אביב,
בקומת-הקרקע. (אגב, מהלך 100 מט'
רים ממשרו ירחיקו את הקבלן
הנ"ל.) לפי תיבה-בניין המצוי בארכיון
הקהילה, מרשה וישיבה-הבנייה שהוצא.

חקירה בעניין הערביות שאישר חממי

אם יש בין השותפים הפרטיים וראשי
בור סחר קשרים מיספחתיים או
כלכליים. במיסגרת הבדיקה הגיע
ארצה מנכ"ל בור סחר בארצות-הברית,
יחיאל פרומר, שבחצר את הרכישה.
כיו היתר טען ארצה חממי כי מנכ"ל
בור לשעבר, ישעיהו גביש, וראש
אגף-הכספים לשעבר, שבח אופיר,
אישרו את הרכישה. השניים הכחישו
את הדבר וציינו כי אסרו עליו לבצע
את העסקה.

קונצנרן כור מנהל חקירה פנימית
בעניין הערבויות בסך שני מיליון דולר
שאישר מנכ"ל כור סחר, **אבי חמומי**.
הערבויות שימש לרכישת חברת "מח"
שבים בארצות הברית על ידי כור ס-
חר. כשיתוף פרטיים.
הברישה נועדה בין היתר, לגלות

קשישי „ידיעות אחרונות” הקימו עמותה

יותר מ־50 עיתונאים בִּידֵי עוֹת אחרונות הקימו עמותה. תפקידה להגן על ענייני החברים בה. התנאי לחברות בה הוא ותק של 20 שנה, לפחות, בעיתון. יוזמי הרעיון מסרו כי נוצרו הבדל־רעיוֹת בין העובדים הוותיקים לבין העובדים הצעירים, שהם רוב בה 220 העיתונאים העובדים בעיתון. כמה מהצעירים יזמו שבוע שעבר אסיפה כללית של העיתונאים, כדי להתנגד לעמותה. בהצבעה היה רוב גדול שתמך בכוונה. הרעיון עומד להתבצע בקרוב גם במשרד. מרבית העיתונאים הצעירים מועסקים בחוזים אישיים, ואילו הוותיקים בהסכם הקיבוצי.